

Een gedegen onderzoek naar de infiltratie van de politieke islam in Duitsland

Posted on 16 juli 2026 by Arie Graafland

Sascha Adamek is een Duitse onderzoeksjournalist. Hij was redacteur van *Kontraste*, het kritische televisieprogramma van ARD vanuit Berlijn, en schrijft tegenwoordig voor *FOCUS online*. Enkele maanden geleden publiceerde hij een omvangrijk boek over de infiltratie van de politieke islam in Duitsland.

Zijn boek heet *Unterwanderung – Infiltratie* – en de openingszin is meteen raak: het boek had net zo goed *Onderwerping* kunnen heten, schrijft hij. Infiltratie en onderwerping houden elkaar in evenwicht. De politieke islam doet er alles aan om onze vrije samenleving en haar instituties te ondermijnen. Daarbij wordt zij gesteund door een invloedrijke, zich als links definiërende macht, die er een fanatiek, bijna zelfvernietigend idee van tolerantie op nahoudt.

Pali-Dirndl

De voormalige Duitse staatssecretaris Sawsan Chebli (SPD) ontving onlangs de emir van Qatar, tevens Hamas-ondersteuner, op het vliegveld met een keffiyeh om haar schouders. Voor haar was dat kennelijk normaal: haar ouders kwamen als Palestijnse vluchtelingen naar Duitsland. Haar vader werd drie keer uitgezet en kwam drie keer illegaal terug.

Chebli ziet er goed uit, en dat heeft haar carrière vermoedelijk niet geschaad. Ze werkte rechtstreeks samen met Steinmeier en Merkel en was de eerste moslima die in Berlijn woordvoerster werd van de minister voor sportzaken. In Duitsland mag ze dan voor sommigen een 'Pali-Dirndl' zijn, in de Arabische media werd haar gebaar met instemming ontvangen. Ze is betrokken bij het prestigeproject Media City in Qatar en schrijft sinds 7 oktober regelmatig over Israëls 'genocide' op de Palestijnen.

Het politieke terrorisme in Duitsland is voor ongeveer 90 procent islamitisch. In 2024 telde de hoogste federale aanklager voor veiligheidszaken, de Generalbundesanwalt, vijf acties uit rechtsextremistische hoek, acht uit linksextremistische hoek en 125 acties met een 'religieuze ideologie'. Dat betrof terroristische bedreigingen. De Binnenlandse Veiligheidsdienst signaleerde in 2024 daarnaast 75 rechtsextremistische dreigingen, twaalf linksextremistische dreigingen en 471 islamistische dreigingen.

Duitse organisaties als Muslim Interaktiv, inmiddels verboden in Duitsland, en Generation Islam, de jongerenvleugel van Gold Coast Masjid, behoren volgens Adamek tot de 'iconografie' van de onderwerping. De werving van nieuwe aanhang (da'wah) verloopt digitaal, omdat dat het effectiefste middel is om een jong publiek te bereiken. Aynaz Anni Cyrus noemt het de frontlinie van de missie om nieuw bloed te werven.

Het Vierjarenplan

Een Amerikaans onderzoek uit 2021 laat zien dat het merendeel van deze westerse bekeerlingen, zo'n 70 procent, zich weliswaar tot de islam had bekeerd, maar nog nooit een moslim had ontmoet of zelfs maar gesproken. Adamek verwijst naar de Franse islamdeskundigen Gilles Kepel en Florence Bergeaud-Blackler, die Europa

typeren als in feite al behorend tot het gebied van de islam, de *Dar al-Islam*. De moskee van het islamitisch centrum in München laat weinig ruimte voor misverstand: Duitse wetgeving en sharia zijn onverenigbaar; het doel is, waar mogelijk, de sharia in te voeren.

Tijdens een lopend onderzoek van de Duitse Veiligheidsdienst stuitte men onverwacht op een geheim document van de Moslimbroederschap: het Vierjarenplan 2008-2011. Adamek gaat er uitvoerig op in. Niet de moslim moet zich aanpassen, maar de westerse maatschappij moet integreren met de moslimgemeenschap, de ummah. Overal waar de islam staatsgodsdienst is, richt die zich tegen westerse waarden als mensenrechten, tolerantie tegenover andersdenkenden en democratie.

Dialog als instrument

Integratie van de sharia in het Westen kan volgens de Broederschap het best verlopen via de interculturele dialoog. In hun eigen formulering: stel een divers team samen waarvan de leden er representatief uitzien – Sawsan Chebli zou zo kunnen meedoen – met multi-etnische, creatieve mensen van verschillende religies, die het mainstreamdiscours rond immigratie kunnen beïnvloeden. Het doel is helder: onderwerping van het Westen. Officieel heet het 'interreligieuze dialoog', maar moslims wordt ondertussen verboden deel te nemen aan het kerstfeest.

Islamitisch separatisme noemt Adamek het. De hier, en ook in Duitsland, alom geprezen dialoog is juist het centrale element van de politieke islam. De netwerken vormen de belangrijkste schakel in de onderwerping aan de islam. De Duitse hoofdstad geldt inmiddels als prototype van die onderwerping, aldus Adamek. Amsterdam kunnen we daar zonder moeite bij rekenen.

Die onderwerping wordt ondersteund door enorme geldstromen naar moskeeën, islamitische instellingen en stichtingen in het Westen. Saoedi-Arabië investeerde tussen 1973 en 2002 zo'n 80 miljard dollar in islamitische scholen, moskeeën en andere centra. Die geldstroom is een ware black box. Adamek kreeg er geen greep op. De Veiligheidsdienst rekent 400 moskeeverenigingen van Millî Görüş en nog eens 300 islamitische verenigingen tot de Moslimbroederschap in Duitsland. Daar telt Adamek nog eens 900 moskeeën bij op die onder invloed van de Turkse Diyanet staan. Dan kom je al snel uit op een netwerk van 1600 instellingen.

Een kerk wordt een moskee

Hoe ingewikkeld de islamitische invloed en financiering in elkaar grijpen, blijkt uit de 'ontmoetingsruimte' in Berlijn-Neukölln. In september 2007 wordt de transactie geregistreerd: er komt een ontmoetingscentrum waar migranten elkaar kunnen treffen. In de verkoopakte staat niets over een moskee of over de islam. De groep die dit organiseert, kiest Mohammed Taha Sabri als voorzitter van haar vereniging. De verkopende partij is de Nieuw-Apostolische Kerk van Berlijn, die een ontmoetingscentrum een zinvolle bestemming vindt.

Maar in 2011 wordt duidelijk dat het in werkelijkheid gaat om het 'bevorderen van de islamitische religie'. Adamek zoekt het uit en ontdekt dat de huur 700 euro per maand bedraagt. Inmiddels is de kerk als moskee in gebruik. Duizend vierkante meter voor 700 euro per maand is geen huurprijs, maar een geschenk. Op zijn vragen krijgt Adamek geen rechtstreeks antwoord. Heeft Sabri andere financieringsbronnen? Dat wordt in een uitvoerig interview met Sabri ontkend.

Vernieuwing is ketterij

Op internet vindt Adamek een film waarin Sabri trots poseert met de invloedrijke Mohammed Awadi uit Koeweit, met in zijn hand de brochure van het 'ontmoetingscentrum' in Neukölln. Adamek gaat bij Sabri op bezoek, wordt hartelijk ontvangen en volgt diens preek in de moskee. Sabri neemt daarin stelling tegen het wegpesten van een Joodse scholier uit Berlijn-Friedenau. Buitenlandse financiering wordt ontkend, en op de preek valt weinig aan te merken.

Maar er is ook een andere Sabri. Tegen Al Jazeera zegt hij dat vernieuwing van de Koran, *bid'a*, een doodzonde is. Vernieuwing is ketterij. Hij laat Hamas-aanhanger Raed Fathi preken in zijn moskee, net als andere imams met opvattingen die naadloos aansluiten bij die van de Moslimbroederschap. De cultuur van geheimzinnigheid rond de Broederschap maakt het praktisch onmogelijk zicht te krijgen op wie wat doet en wie wat financiert. Adamek spreekt daarom vaak over 'de omgeving' van de Broederschap. De precieze lijnen blijven ook voor hem dikwijls onduidelijk.

De Moslimbroederschap

Ongeveer drie uur rijden ten zuiden van Parijs ligt Château-Chinon, waar het Institut Européen des Sciences Humaines (IESH) is gevestigd. Een riant kasteel, waar studenten meer dan drie jaar verblijven; kost en inwoning zijn gratis. Het instituut is opgezet door de Federatie van Islamitische Organisaties in Europa (FIOE), die in 1989 door de Moslimbroederschap werd opgericht. Volgens de website heeft men honderden links met moslimorganisaties in heel Europa. Het Duitse Millî Görüş stuurde onlangs veertig studenten naar Château-Chinon. Het instituut ziet zichzelf als dialoogpartner van de EU; het hoofdkantoor van de IESH staat in Brussel.

Hier vindt de opleiding tot imam plaats, geheel volgens de ideeën van de onlangs overleden Yusuf al-Qaradawi, de hoofdideoloog van de Broederschap en fanatiek Jodenhater. Het instituut is de eerste, door al-Qaradawi geplande stap naar een islamitische avant-garde. In fase twee wordt gewerkt aan beïnvloeding van de publieke opinie, om vervolgens in fase drie te komen tot wereldwijde acceptatie van de ummah. Lees voor 'acceptatie': dominantie. Lees: *Dar al-Islam*. Al-Qaradawi presenteerde zichzelf graag als vertegenwoordiger van het 'gouden midden', maar hij was een rabiate antisemiet en orthodoxe moslim. Adamek typeert hem als tegenstander van pluralisme en aanhanger van islamitisch totalitarisme.

Het probleem is dat de invloed van de Broederschap moeilijk, zo niet onmogelijk, officieel valt vast te stellen. Dat raakt ook de journalistiek. Zelfs de Binnenlandse Veiligheidsdienst heeft beperkt zicht op de activiteiten van de Broederschap. Voor journalisten als Adamek is het daarom buitengewoon moeizaam dit netwerk te ontrafelen.

De belangrijkste organisatie van Duitse moskeeën was tot voor kort de Deutsche Muslimische Gemeinschaft (DMG), die sinds 2018 onder een nieuwe naam opereert: de Islamische Gemeinschaft in Deutschland (IGD). De DMG was te zeer belast geraakt door haar negatieve imago en koos voor een nieuwe vlag. De DMG is ook oprichter van de Council of European Muslims (CEM) en van de Federation of Islamic Organisations in Europe (FIOE).

Ibrahim El-Zayat

De voormalige voorzitter van de IGD, Ibrahim El-Zayat, was tevens oprichter en

lange tijd voorzitter van het Forum of European Muslim Youth and Student Organisations (FEMYSO). Die organisatie kennen we in Nederland nog van GroenLinks-Kamerlid Kauthar Bouchallikht, die volhield dat FEMYSO een legitieme organisatie was.

El-Zayat was jarenlang directeur van Islamic Relief Worldwide, van het Engelse Islamic Relief en van Islamic Relief Deutschland. Hij was lid van de Federation of Islamic Organisations in Europe (FIOE) en van de Gesellschaft Muslimischer Sozial- und Geisteswissenschaftler. Hij was adviseur van de Islamic Educational, Scientific and Cultural Organization in Europa en betrokken bij Château-Chinon. Een tijdlang was El-Zayat de Europese vertegenwoordiger van de financieel sterke World Assembly of Muslim Youth (WAMY), gesteund door Saoedi-Arabië. Hij is een van de weinigen die betrokken is bij de European Council for Fatwa and Research (ECFR), waaraan ook Yusuf al-Qaradawi, de voorzitter van de International Union of Muslim Scholars Ali al-Qaradaghi, en Khaled Hanafi deelnemen.

Nevelige geldstromen

El-Zayat was betrokken bij de financiering van ongeveer honderd moskeeprojecten. Adamek legde hem per brief een aantal concrete vragen voor. Het antwoord moet nog komen. Bij een bouwproject in Berlijn-Charlottenburg zei El-Zayat dat het geld uit 'Arabische bronnen' kwam. Zodra het over financiering gaat, geeft niemand thuis.

Maar Adamek laat zich niet met een kluitje in het riet sturen. Dat blijkt vooral waar hij het Münchener Forum für Islam van imam Benjamin Idriz bespreekt. Ook daar zijn de geldstromen in nevelen gehuld, maar Adamek neemt in zijn boek letterlijk telefoongesprekken op waarin Idriz met El-Zayat bespreekt hoe zij hier zonder kleerscheuren uit kunnen komen. Bang voor juridische stappen is Adamek niet.

Aydan Özoguz is SPD-lid van de Bondsdag. Ze schopte het zelfs tot plaatsvervanger van Merkel. Ze zegt afstand te nemen van de ideeën van de politieke islam, maar is tegen een boerkaverbod en tegen een algemeen verbod op kindhuwelijken. Wanneer in 2016 een grote razzia wordt gehouden tegen extremistische salafisten en IS-rekruteerders die campagne voeren voor het ware geloof, is Aydan Özoguz de eerste die protest aantekent tegen het politieoptreden, dat volgens haar willekeurig zou zijn geweest. Is dat oprechte bezorgdheid over politieoptreden? Adamek denkt van niet. Hij ziet er een signaal in naar haar eigen groep, haar 'community'. De

boodschap luidt: ik hoor nog steeds bij jullie, maak je geen zorgen. Daarmee rijst onvermijdelijk de vraag waar haar loyaliteiten liggen.

Samen met Sawsan Chebli en Lydia Nofal richt zij binnen de SPD een 'arbeidsgroep' voor moslima's op. Nofal is van huis uit katholiek, maar bekeerde zich in 1991 tot de islam. Ze promoveerde aan de Freie Universität Berlin op een proefschrift met de titel *Hamas zwischen Idealismus und Pragmatismus*. Alle drie maakten een razendsnelle carrière binnen de SPD.

Naam en toenaam

Adamek is een onderzoeksjournalist die zijn naam waarmaakt. Zijn boek biedt een duizelingwekkende hoeveelheid voorbeelden van lijnen, organisaties en personen die naar de politieke islam voeren: partijpolitieke onwil, de onnozelheid van de linkse coalitie, geslepen infiltratie door moslimorganisaties uit Duitsland en daarbuiten, gesjoemel, halve waarheden en regelrecht bedrog. Ik ben hier wat uitvoeriger ingegaan op Ibrahim El-Zayat als sleutelfiguur, maar zijn boek bevat er veel meer. Adamek houdt het journalistieke principe van hoor en wederhoor hoog, maar krijgt in werkelijkheid vrijwel nergens antwoord. Het boek heeft jaren onderzoek gekost en noemt alles en iedereen bij naam en toenaam.

De overeenkomsten met Nederland zijn talrijk. We zouden er veel van kunnen leren. Maar misschien is de belangrijkste conclusie nog eenvoudiger: Nederland heeft dringend behoefte aan een dergelijk boek.

Sascha Adamek, ***Unterwanderung, Der Politischen Islam weiter auf dem Vormarsch***, Langer Müller Verlag (LMV 2026), 303 p.

Wynia's Week brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. [Doet u \(weer\) mee?](#) Hartelijk dank!